

ΑΠΟ ΤΑ "ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΝΕΑ", ΤΟΥ ΠΑΡΙΣΙΟΥ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Πούσκιν, Σενιέ και Σια

"Ένας μεγάλος έκδοτικός Οίκος του Παρισιού, έξέδωσε πρό μνη- νός ος τόμο μερικά διηγήματα του περιφημού Ρώσου ποιητού του παρελθόντος αιδούς Ποΐσκιν. Δέν πέρασαν πολλές ημέρες μετά την κυκλοφορία του βιβλίου αυτού (τό ό τοιο, σημασιστε, έγινε ανάρπα- στο), όταν ό διευθυντής του έκδοτικού Οίκου έλαβε ένα γράμμα, προερχόμενο από έναν από τους μεγαλείστους φωτογράφους του Παρισιού, ό οποίος είχε πλουσία συλλογή από φωτογραφίες διαση- μων συγχρόνων συγγραφέων και διά τού όποιου του ζήτησος ως χάρην «να παρακαλέση τον κ. 'Αλέξανδρο Ποΐσκιν να περαση τό ταχύτερο από τό φωτογραφείο του για να τον... φωτογραφηθήν..."

"Επειδή όμως ό έκδοτής δέν ήταν δυνατόν να βρη πουθενά τον Ποΐσκιν, ό όποιος, ως γνωστόν, έχει μεταναστεύσει πρό πολλόν έ- τόν στας αμενίου, προνάς, επέστρεψε στό φωτογράφο την έπιστολή του με την ύποσημείωση : 'Αυστηράς, ό κ. Πούσκιν ανεχώρησε χωρίς να μάς αφήση τή διεύθυνσή του."

Κάτι ανάλογο συνέβη, όχι πρό πολλών έτών και στας 'Αθήνας : "Όταν ό πολές Βαγιάννος εξέδιδε τό περιφημο περιοδικό «Νέα Τέ- χνη» έγραψε σέ διαφόρους γάλλους ποιητάς ζητώντας τή συνεργα- σία τους. Μεταξύ των άλλων, έγραψε και στον περιφημο ποιητή του... 18ου αιδούς Αντρέα Σανιέ, ό όποιος έχει αποδημήσει εις Κύριον πρό 140 περίοιο έτών, καρατομηθείς, ως γνωστόν, από τή Γαλλική 'Επανάσταση. 'Εν πάσει περιπτώσει ό κ. Βαγιάννος ακόμα περιμένει άπάντησιν!

Εύσυνειδησία συγγραφέως

"Ο Μπλαϊζ Σαντιέρ εινε ένας από τους γνωστότερους σημερινούς ποιητάς τής Γαλ- λίας. 'Ο Σαντιέρ λοιπόν κατά τό 1927 παρέ- δωσε στον έκδοτικό Οίκο Γκασσώ, ό όποιος έκδιδει όλα τά έργα του, ένα μυθιστορημα τό τελειωμένο και ομυληρωμένο, τό όποιου αρχ- χος άρμας τό τίτλομα. Μά έσφαμα μ' άνη- συχή μάτέλαβε τό συγγραφέι : φοβήθηκε μή- πως στό έργο του, επειδή είχε εδηγήσει τόν ήρωά του σις άπόριστες άκείες τού Νοτίου Ειρηηνικού 'Ωκεανού, είχε διαπράξει κανένα γεωγραφικό λάθος στην περιγραφή του. Μο- λονότι ό Σαντιέρ είχε ταξειδέσει άλλοτε στάς μέρη εκείνα και τά ήξερε σχετικώς καλά, έν τούτοις για να εινε έν τάξει με τή συνειδησή του ότι δέν είχε κάνει κανένα λάθος, σταμά- τησε άμέσως τό τίτλομα του βιβλίου του, μηή- με σ' ένα ύπερφωτισμένο κ' έφυγε για να έπι- σκεφθή και πάλι τίς χώρες και τίς νήσους του Νοτίου Ειρηηνικού 'Ωκεανού!

Δυό δόλοκληρα χρόνια έμεινε εκεί κάτω, μελετώντας τό άγνωστα μέρη. Τέλος, όταν βε- βαιώθηκε ό κ. ήξερε πια καλά ούς ως όποτε να υη μορφή να κάνει λάθος στην περιγρα- φή τους, ξαναγράψας στό Παρίσι και επέστρεψε στον έκδοτή του να συνεχισί τό τίτλομα του βιβλίου του!...

Γ' αυτό τό λόγο στην τελευταία σελίδα του πρό μνηός έκδοθέν- τος τελευταίου μυθιστορηματός του Μπλαϊζ Σαντιέρ άνοφείρεται ότι ή έκτύποιος του άρμας στις 15 'Απριλίου 1927 και τελείσος στις 28 Φεβρουαρίου 1929..

ος, είχε γίνει ή 'Ηγερία του 'Αλφιέρου. 'Ο ποιητής τής εδιάβαζε όλα του τά έργα και συ εμορφούτο με τίς συμβολές και τίς κρισεις τής. Στό διάστημα αυτό ή ζηλοτυπία του κόμητος ντ' 'Αλμπανι με- γάλωνε διαρκώς. 'Η σκηές που έκανε στή γυναίκα του είχαν φθά- σει πλέον στό άκρον άκων τής άγριότητος.

Τή νύχτα τέλος του 'Αγίου 'Ανδρόου, στα 1780, έκκυλοφόρησε στή Φλωρεντία ή είδησις ότι ό κόμης ντ' 'Αλμπανι άπεπειράθη να στραγγαλίση την κόμησα κ' ότι έφθασε στό σημείο να στείλη άν- θρώπους τής έμπιστοσύνης του στα καταγάγια τής πόλεως όπου έ- σύχναζαν κακοποιά στοιχεία, για να διακρίθουν ότι θα έδινε έκα- τό χρυσά τεκνίονα (νόμισμα τής εποχής) σ' εκείνον που θα σκότω- νε τον 'Αλφιέρου!...

Φαίνεται δά ότι και ή δυό αυτές διαδόσεις ήσαν άκριβεις, γιατί την ίδια νύχτα ό Μέγας Δούξ τής Τοσκάνης, για να γλυτώση την κόμησα έστειλε στό παλάτιο Γκουαντινί ένα ισχυρό άπόσπασμα στρατιωτών και την έπήρε άπ' εκεί. 'Εκείτα από λίγες μέρες ή Λουίζα, κατόπιν έγκρίσους του τότε Πάπα Πίου 6ου, και ύπο την κηδεμονία του άδελφού τής καρδινάλιου τής 'Υόρτης, πήγε και έγκατεστάθη προσωρινώς, πρώτα στό Φλωρεντινό γυναικειό μονα- στήρι «Νεάλλε Μπανιέντι» και έπειτα στό Ρωμαϊκό μοναστήρι των καλογραιών 'Ορσολίν.

Παρ' όλες όμως τίς ευκολίες που τής είχαν παρασχεθή και στα δυά μυστήρια και μολονότι είχε την ειδική άδεια να βγαίνει τακ- τικά έξω, ή κόμησα στενοχωρήθηκε εκεί γιατί δέν μπορούσε να βλέπει τον 'Αλφιέρου. 'Ετσι έπειτα από μερικους μήνες εγκατεστάθη- κε σ' ένα διαμέρισμα του άνακτόρου τής Γραμματείας του Βατικα- νού. 'Εκεί πια είχε τό δικαίωμα να δέχεται ελεύθερα τίς έπισκέ- φμας του ποιητού, ό όποιος είχε έννοιασεί για δέκα σπούδα τό μήνα, τό γαιτονικό μικρό και κομψό παλάτιο Στράτζι, κοντά στις θέριμες του Διοκλητιανού.

'Εκεί ό 'Αλφιέρου έγραψε μιá νέα τραγο- δία, την «'Αντιγόνη» του, ή όποία θεωρείται ως τό καλύτερο έργο του και ή όλοια παίχθη- κε στό Ιβανικό θέατρο του προεστίου τής 'Ισπανίας από όμιλο έρασιτεχνών. 'Η δ' όμοια σα ντι Τραγκαρόλο έπαίξε στην παρόστασις έ- κεινη τον ρόλο τής 'Αντιγόνης, ή δουκισσα ντι Τσέρν τον ρόλο τής 'Αργείας, ό δούξ ντι Ροβέρν τον ρόλο του Αίμονος, τον δά ρόλο του Κρήστος ό ίδιος ό 'Αλφιέρου.

'Η έπιτυχίες αυτές του 'Αλφιέρου έπροκάλε- σαν την φθόνο των έθρών του, οι όποιοι για να τον έκδικηθούν έδημιούργησαν δολοκλήρο ακάνθαλο γύρω από τίς σχέσεις του ποιητού με την κόμησα. Κατόπιν αυτού ό ποιητής ά- ναγκάσθηκε να φύγη άπ' την Ρώμη. 'Επί μή- νες κρύφτε άπ' την Σιένα σή Βενετία, άπ' ή Βενετία στή Μολόδια, στή Φεραρά, στό Μιλάνο και στό Τορίνο. Τέλος έφυγε άπ' την Ιταλία, κ' έπειτα από δυό χρόνια καθώρθα- με να ξανασυναντηθή με την κόμησα σ' έναν πύργο, κοντά στό Κόλμορ τής 'Αλαστίας. Σ' άλλο τό μεταξύ διάστημα οι δυό έρωτευμένοι διαστρέφουσαν τακτική άλληλογραφία. Την έπο- χή εκείνη ό βασιλεύς τής Σουηδίας Γουσταφ- σος Βος έπωρελόμενος ενός ταξειδιού κ' στην 'Ιταλία προσπάθησε να μεσολαβήση για τά έπιτόχη την συμβαλίσις μεταξύ των δύο συ- ζύγων για τους όποιους ένδιαφερόταν. 'Όταν όμως έπίσθη ότι ή συμβαλίσις τής Λουίζας με τον συζυγιόν τής ήταν άδύνατη κ' έμαθε τίς λεπτομέρειες του ειδυλλίου τής με τον 'Αλφιέρου, τότε ένήργησε και κηρύχθηκε από τό Βατικανό λυμένος ό γάμος τής.

'Ο 'Αλφιέρου έπειτα άπ' την συνάντησι που είχε στό Κόλμορ με την Λουίζα έγραψε τρεις νέες τραγωδιές : τον «'Αγιδος», την «Σο- φρονίωμα» και την «Μίρρα». Οι δυό έρωτευμένοι για να έχουν υε- γαιότερη ελευθερία στις σχέσεις τους εγκατεστάθηκαν πια στό Πα- ρισίον, όπου τό 1788 τούς άνηγγέλη ό θάνατος του Καρόλου 'Εδουάρ- δου Στουατ.

'Η Λουίζα άν και μπορούσε πια μετά τον θάνατο του πρώτου συζυγιόν τής να νομιμοποιήση τίς σχέσεις τής με τον 'Αλφιέρου, έν τούτοις δέν τό έκανε. Και τοιούτο διότι έν τώ μεταξύ είχε συνάψει κρυφές έρωτικές σχέσεις με τον νεαρό ζωγράφο Σαρβέριο Φάμπρ, φίλο του 'Αλφιέρου, ό όποιος και τον είχε παρουσιάσει στην Λουίζα.

'Ο 'Αλφιέρου ποτέ, μέχρι τής τελευταίας του στιγμής, δέν ήμαθε ούτε ύποκλιθόμενος τίποτε για τίς σχέσεις του Φάμπρ με την Λουί- ζα, την όποία θεωρούσε έντελώς πιστή και άφορισμένη σ' αυτόν.

Στις 8 Νοεμβρίου 1792 ό ποιητής ή ή Λουίζα, χωρίς κανέναν φόβο πια, ξαναγύρισαν στην Φλωρεντία κ' εγκατεστάθηκαν στό παλάτιο Τρανταλιούτζι, τό όποιο είχαν μεταβάλει σ' ό κέντρο φιλο- λογικών και καλλιτεχνικών συγκεντρώσεων. Μεταξύ των άλλων έσύ- χναζαν εκεί ό λόρδος Βίρον, ό Σατοβριάνδος, ό Ούγο Φώσκολο, ό Λομαρετινος και άλλς ή μεγάλης φιλολογικής και καλλιτεχνικής φρο- σονογμίας τής Εθράνης που ταξει- έθαναν την περίοδο αυτή στην 'Ιτα- λία.

Παρά τίς σχέσεις τής με τον Φάμπρ—τί μυστήριο εινε ή γυναι- κεία ψυχή!—ή Λουίζα άγαπούσε πάντα τον 'Αλφιέρου και όταν εκεί-

'Ο Ρώσος ποιητής Πούσκιν

